

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2014. január 30.
(csütörtök)**

Horváth Géza

ISTEN IGAZSÁGA

Alapige: 1Sámuel 15,1-3. 10-11. 1Sámuel 16,14

Egyszer ezt mondta Sámuel Saulnak: Engem küldött az Úr, hogy népének, Izráelnek a királyává kenjelek. Most azért hallgass az Úr beszédére. Ezt mondja a Seregek Ura: Számon tartom, hogy hogyan bánt Amálék Izraellel, hogy útját állta, amikor kijött Egyiptomból. Most azért indulj, verd le Amálékot, és irts ki mindent, amije van! Ne kíméld, hanem öld meg a férfiakat és a nőket, a gyermekeket és a csecsemőket, az ökröket és a juhokat, a tevéket és a szamarakat!

Akkor így szólította meg Sámuel az Úr: Megbántam, hogy királylyá tettem Sault, mert elfordult tőlem, és nem teljesítette, amit meghagytam neki. Sámuel haragra gerjedt, és egész éjjel jajgatott az Úr előtt.

(...)

Saultól viszont eltávozott az Úr Lelke, és gonosz lélek kezdte gyötörni, amelyet az Úr küldött.

Imádkozzunk!

Magasztalunk, téged, örökkévaló Istenünk ezen a csendes estén. Köszönjük, hogy egybegyűjtöttél bennünket, megőriztél az úton, és köszönjük, hogy itt lehetünk igéd hallására, befogadására.

Dicsőítünk és magasztalunk mindazzal, ami a mai esti alkalmon történik. Engedd, hogy te legyél a középpontban, a te dicső személyed, aki velünk jár, szétszór utunkra égi fényt. Engedd, hogy ezért legyünk hálasak, és mindazért, amit ennek az égi fénynek a világosságában megláthattunk.

Megláthattunk a te örökkévaló irgalmadat és a mi bűneinket. Megláthattuk azt a bocsánatot, amely Krisztusban felénk hajolt. Megláthattuk azokat az ajándékokat, amelyeket azért adtál nekünk, hogy ne csak mi magunk élvezzük azt, hanem legyünk annak hűséges továbbítói is mások felé.

Ezért engedd, hogy téged dicsérjünk és magasztaljunk, és kérünk, hogy te szólj hozzánk igéden keresztül. Igazíts el bennünket, és kérünk, tedd helyre gondolatainkat és gondolkozásunkat, hogy mindaz, amit eddig félreérthettünk, érhető legyen számunkra, és világosság legyünk magunk is az Úrban.

Hallgasd meg könyörgésünket, szenteld meg szívünket ebben az órában is.

Ámen.

Igehirdetés

Az utóbbi napokban Sámuel első könyvét olvasva több kérdés is érkezett hozzám. Különösen ennek a három igehelynek az olvasása után. Ez a három igehely, amit hallottunk, azt adja elénk, hogy Isten parancsot ad, hogy irtsák ki az amálekitákat: férfiakat, nőket, gyermekeket, állatokat is. A másik ige arról szólt, hogy megbánta Isten, hogy Sault királlyá tette. A harmadik ige pedig a 16. fejezet 14. verséből úgy hangzott: Elhagyta Sault Isten Lelke, és gonosz lélek kezdte gyötörni.

Ezekben az igékben még bibliaolvasó emberek is különösen nagy nehézséget látnak. Nem is beszélve azokról, akik nem akarják, vagy nem ismerik még a Szentírás igéjét. Ebbe belekötnek, és azt mondják: lám, a Bibliában milyen ellentétek vannak. Az interneten olvastam egy ilyen hozzászólást: na, látjátok, ezért vagyok én ateista, mert a Biblia tele van paradoxonokkal.

Az egyik helyen azt mondja Isten, hogy megbánta, hogy Sault királlyá tette, a másik helyen azt olvassuk: Isten nem bán meg semmit. Most vagy megbán, vagy nem bán meg. Most akkor itt ellentétes dolgok vannak?

Aztán sokan csodálkoznak: hogyan lehet kiirtani az amálekitákat? Hogy adhat Isten ilyen parancsot? A hitetlen ember ezt úgy kérdezi: milyen Isten az, aki ilyen parancsot ad, hogy irtsanak ki egy népet, és még a gyermekeket, csecsemőket is?

A harmadik kérdés is igen nehéz: mit jelent az, hogy Sault elhagyta Isten Lelke? Hiszen Isten Lelkéről a Biblia azt mondja: velünk marad mindörökké. A hívő, aki kapja Isten Lelkét, benne marad, velük van, és rajta keresztül Jézus Krisztus is velük van a világ végezetéig. Most ak-

kor Saul elvesztette a kegyelmet, kiesett az üdvösségből? Miért mondjuk, hogy nem lehet kiesni, nem lehet elveszteni? Lám mégis. Ha Isten Lelke elhagyta Saul. Saul hova esett vissza?

Ezek azok a kérdések, amelyek sokszor még bibliaolvasó embereket is megtántorítanak. De remélem csak ideig-óráig. Keressük a választ, keressük Isten ígéből azt a szerető Urat, aki adta ígését élénk. Akinek minden útja kegyelem és hűség azokhoz, akik parancsait megtartják, akik törvénye szerint élnek.

Úgy látom, hogy az az alapvető dolog, amikor az ember úgy akarja megérteni Isten ígését, hogy közben nem ismeri az ige Istenét. Ez nagyon veszélyes vállalkozás. Sokan hallanak a szeretetről is. Isten a szeretet. Ez kétségtelen. Azt mondta egy kedves igehirdető egyszer, hogy mielőtt valaki az Isten szeretetéről beszélne, először ismerje meg a szeretet Istenét — és nagyon igaza volt.

Sokan úgy akarnak ígét érteni és ismerni, hogy az ige Istenét nem ismerik. Pedig tudjuk, hogy ez a döntő. Ahogy az Úr Jézus Krisztus imádkozott: Megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust. És majd csak utána lehet kérni, hogy lábunk előtt mécses legyen Isten ígéje. Ösvényem világossága, hogy kutassam az Írást hűségesen, és értsem. Közben azzal a vággyal legyek a szívemben az Úr felé, hogy „Akaratod nekem mutasd meg szüntelen, ne rejtse el, Mesterem, tetszésedet.

Nézzük tehát, hogy miért mond Isten ilyen parancsot, hogy menj és irtsd ki Amáleket? Sokan felteszik itt azt a kérdést: hogy tehet ilyet Isten?

Ebben az ígében van egy mondat, amit az, aki az ígét felületesen olvassa, nem vesz észre: „Én emlékszem, mit tett Amálék.” Tudniillik, amikor Isten népe a pusztában vándorolt, amikor menekült, ez a szerencsétlen, mégis Isten vezetése, oltalma alatt lévő nép, akkor Amálék megtámadja őket. Azt lehet mondani: orvul, galádul megölnek sokakat. Isten erre hivatkozik: nem felejtettem el. Isten azt mondja egyszer az Ő népének: majd ha bemész az ígélet földjére, akkor kérd számon Amáleket, hogy mit tett veled, és ti se felejtsetek el.

Először, ha valaki meg akarja kérdezni, hogy tehet ilyet az Isten, akkor előbb jó, ha megkérdezi azt, hogy tehetett ilyet az ember? Hogy tehetett olyat az ember, hogy kinyitja az ajtót sarkig, és azt mondja a Sátánnak: parancsolj, fáradj be. Amikor Isten óvta, védte, megelőző szeretettel vette körül őket, akkor az ember ajtót nyit, és azt mondja: parancsolj Sátán, engedünk neked és hiszünk neked.

Az, hogy itt Isten azt mondja: öld meg Amáleket, akkor tulajdonképpen azt kell látnunk, hogy Isten adott időt és kegyelmet Amáleknek.

Nem akkor törli el őket azon nyomban, hanem kapnak időt, és Amálék is megtérhetett volna a bűnéből. Megbánhatták volna ezt a nagy aljaságot, ezt a roppant galádságot. — Lássuk meg, hogy Isten úgy gondolkodik, hogy a bűnnek van következménye. Az ember mindig úgy gondolkozik: felejtjük el a bűnt, bagatellizáljuk: ó, nem történt itt olyan nagy dolog, meg majd az idő a sebeket begyógyítja. Azért a Biblia azt az Istent is elénk adja, aki igazságos. Aki számon kéri a bűnt, aki megmondta azt az embernek, hogy a bűnnek van következménye.

Jó lenne megtanulnunk azt is, hogy ne emberi módon gondolkodjunk, amikor Isten igéjét olvassuk. Amikor ezeket a történeteket olvasuk, akkor ne magunkat lássuk benne: mi mit tettünk volna, hanem fogadjuk el, hogy Isten a jónak és gonosznak tudója. Fogadjuk el, hogy amit mond, azért van, mert úgy van jól. Isten nem téved, nem alkuszik meg a bűnnel. És a bűnnek van büntetése.

A másik, amiről szólni kell, az az ige, amelyet sokan nem értenek. Mit jelent az a Bibliában, hogy Isten megbánta. Több helyen azt olvasuk: Isten nem bán meg semmit. Isten változhatatlan, nála nincs változás vagy változásnak árnyéka. Vagy úgy énekeljük a 167. dicséretben: Nem változik, az Ő, és az lesz, aki volt. — Akkor hogyan bánja meg Isten? Megbánni valami olyasmit jelent emberi felfogásunk szerint: tévedni. Hát akkor Isten tévedett? Saul királlyá teszi, nem tudta mit fog tenni Saul? — Hát hogyan tudta volna! Előre megmondhatja Sámuellel, hogy a király majd elveszi fiaitokat, leányaitokat, szolgálóitokat, ezt-azt. Ki fog titeket zsarolni. Előre megmondja, hogy mi fog történni. Akkor Isten megbánása abszolút nem erre vonatkozik, hogy tévedett volna. Mert ilyen Istennél nincs. Itt nem ezt jelenti ez.

Most csak röviden foglalom össze Isten igéjének a lényegét. A Biblia azt tanítja nekünk, hogy Isten lényében és lényegében nincs változás, csak a teremtett világgal való kapcsolatában, mivel a teremtett világ is változik. Ezért Isten kijelentései és cselekedetei is változhatnak, de lénye, lényege és Isten maga nem változik. Ő változhatatlan, és változtathatatlan valóság. Mivel ez a világ változik, ezért Isten is másként dönthet az Ő cselekedeteiben. Ezt mondja nekünk ez a mai igénk is.

Mi változott itt? Saulnak a szíve. Saul egyre mélyebbre ment a bűnbe. Egyre mélyebbre megy az engedetlenség útján. És akkor Isten az Ő cselekedetében dönt, és azt mondja: visszavonja, elveszi tőle a mandátumot. És bánkódott Isten az Ő szívében. Nem örült ennek.

Változott a világ Noé idejében. Itt is mondhatják azok, akik a Bibliát nem ismerik, hogy megbánta az Úr, hogy az embert teremtette. De ott is mit olvasunk? Mi változott? Isten változott? Nem! A világ változott.

Azt olvassuk: megsokasult az ember gonoszsága a földön. Isten ezért dönt, ezért lép. És amikor — hogy lássuk, ez pozitív változás is lehet, nemcsak negatív — Ninive pedig megtér, akkor Isten megbánja, hogy el akarta pusztítani, és visszavonja az ítéletet. Ha Sodoma és Gomora megtért volna, ha csak tíz igaz lett volna abban a városban, akkor nem jött volna az ítélet. Akkor Isten, amit eltervezett, visszavonja nagyon nagy örömmel. De változott a világ. Változott Ninivének a hozzáállása, hiszen zsákruhába öltöztek, hamut szórtak a fejükre és megtértek. Ezét Isten visszavonta az ítéletet.

Nem azt olvassuk, hogy az Ő személyében van változás, hanem a világgal való kapcsolatában, cselekvésében. Mert Ő a Seregek Ura, a királyok Királya. Vannak döntései, amelyek megbánhatatlanok. Ilyen döntése az Ő ajándékai, az örökélet, az üdvösség, az elhívás, a hit. — Ezek Isten megbánhatatlan ajándékai. Ő, ha valakit újjászüli, és új élettel ajándékozza meg, és majd a hívő életben egy gonosz lesz az illető, akkor sem bánja meg. Övé a menny, ez igaz, a többit majd meglátjuk. A jutalomnál majd kiderül, hogy mit nem fog kapni az illető. Isten nem bánja meg, hogy az övéit elválasztotta az életre.

A harmadik, amiről röviden szólnom kell: „Sault elhagyja Isten Lelke, és gonosz lélek kezdi gyötörni.” Itt sokan felteszik a kérdést, hogy most akkor Saul kapta Isten Szentlelkét, vagy nem kapta? Hiszen Sámuel első könyvének 10. fejezetében ott van az a mondat: „Akkor az Úrnak Lelke reád fog szállani és velük együtt profétálni fogsz, és más emberré leszel.”

Isten ajándéka a Szentlélek. Hogy olvassuk az igében? „És veszitek a Szentlélek ajándékát.” Az előbb azt mondtam: Isten ajándékai visszavonhatatlanok. Megbánhatatlanok. Akkor miért olvassuk azt, hogy Sault elhagyta Isten Lelke? Akkor ez hogy van? — Nincs itt ellentmondás, mert Saulnál soha nem volt a Szentlélek üdvözítő kegyelme, hanem csak némely közönséges ajándékai, amelyek a vezetéshez, a kormányzáshoz kellettek. Ezek pedig lehetnek a testi emberben is, és ismét elvétethetnek tőle. És ez történik itt.

A hívőt a Szentlélek Krisztus részesévé teszi, és Krisztus ajándéka inak élvezőjévé teszi. Saulban viszont ilyen értelemben Isten üdvözítő Szentlelke, amely eljuttat bennünket a bűnismeretre, a kegyelemismeretre, az odaszánásra, a megszentelődés útján vezet bennünket, amely egyre világosabbá teszi előttünk az utat, amelyen járnunk kell, nem volt. Isten szeretete volt az, hogy mivel a nép kért egy királyt, jött egy testi király, és Isten azt mondta: ha már ez a nyomorult nép királyt akar, legyen ennek a királynak valami kis hozzáértése, mert amúgy teljesen al-

kalmatlan lenne. Az, hogy egy fejjel magasabb, mint a többi — ez nem kosármeccs, hogy ezt itt jól fog jönni. Hadd legyen már valami kis ereje a kormányzásához, és Isten adja a Lelkét. De Saulban nem működik így a Szentlélek, és hogy ez így volt, azt láthatjuk az életében.

Oda hajtotta valamikor Saul szívét Istenhez igazán a Szentlélek? Odament ő valamikor az Úrhoz? Dehogy! A végén már az endori halott-idézőhöz megy Saul, és onnan kér segítséget meg tanácsot. Hol olvasuk azt: gyönyörködöm a te beszédedben, a te törvényedről gondolkodom éjjel-nappal?

De mondok egy még erősebb példát, amikor Dávidot üldözi. Ha Saulban Isten Szentlelke lett volna, amely elvezeti őt minden igazságra, akkor ő Dávidot, a lelki embert, a felkentet üldözte volna? Semmiképpen nem. Akkor egyenlő lelket kellett volna venniük. Egy lélekkel kellett volna megitatniuk — ahogy Isten ígéje mondja. Sőt, itt inkább az az ige igaz, hogy ellenségeskedést szerzek az asszony magva és a te magod között. Az asszony magva Dávid, a Sátán magva, pedig Saul, mert ő az ördögatyától van,. Halálra keresi Saul Dávidot.

Hamis lélek volt tehát Saulban, és amikor Isten visszavonja az Ő Lelkét, akkor gonosz lélek kezdte gyötörni. Amíg ott van Isten Lelke, addig Saul még bizonyos értelemben valamennyire védve is van. Amikor Isten Lelke otthagyja, akkor semmivé válik. Csak a gonosz lélek jön a porondra. Isten ennyire irgalmas.

Most ne azt az Istent lássuk magunk előtt, aki ilyen parancsot ad, hogy öld meg Amáleket, hanem azt az Istent, aki azt akarja, hogy az ember *megtérjen* az ő útjáról és éljen. Azt az Istent lássuk mi inkább, aki vár még, hogy kegyelmezessen. Aki türelmes, hosszútűrő és kegyelmes. Azt az Istent lássuk, aki az övéinek a Szentlelket úgy ígéri: Isten Lelke erejével tudtok majd menni. És az Krisztushoz kapcsol és az Ő drága érdemeihez, és részesít Krisztus ajándékaiban. Azt az Istent lássuk magunk előtt, aki nem bánta meg, hogy engem, elveszett gyermekét, megváltott a Golgota keresztjén, és azóta is az Ő szeretetével hordoz napról-napra.

Ez az Isten ragyogjon nekünk, mert ez a Biblia Istene, ez a fenséges, változhatatlan, igazságos és szerető Isten. Áldott legyen az Ő neve!

* * *

Még nem imádkozunk, hanem folytatjuk esti alkalmunkat. Ma szeretné a kazettaterjesztő szolgálat és a gyülekezet megköszönni Szöllőssy Judit néni több mint húsz éves munkáját a kazettamisszióban. Ezért szeretettel köszöntjük és szeretettel köszönjük meg azt a sok évi fáradozást, amit ezen a területen Isten dicsőségére és embertársaink javára végezhetett.

Hallgassa a gyülekezet szeretettel ezt a kis köszöntést, amellyel tulajdonképpen nem is őt szeretnénk középpontba állítani, hanem csak azt az Urat, aki őt is megváltotta, aki Szentlelkét fundamentálisan adta neki, és aki késszé és képessé tette őt, hogy neki szolgáljon minden erejével. Ezért az Urat fogjuk magasztalni.

Hallgassuk az énekkar énekét, utána, ahogy a sorrend következik, kérem a visszaemlékezőket, hogy szolgáljanak közöttünk.

Imádkozzunk!

Áldunk téged, örökkévaló Istenünk a te igéd terjedésért. Köszönjük, hogy szétszóratik a vetőmag szerte a világon. Köszönjük hálaadással mindazt, amit igéd végez az emberi szívben: újjászüli azt, megerősíti, bátorítja, vigasztalja. Köszönjük, hogy ilyen módon is terjedhetett az ige, és eljuthatott oda, ahova egyébként nem juthatott volna másképpen. Akik nem tudtak idejönni, valahogyan eljutott hozzájuk a jó hír, az evangélium, a szabadító Krisztusról.

Köszönjük, hogy szolgálakat használsz a te munkádban, a te országodban, és köszönjük, hogy a te szolgálaid örömmel szolgálhatnak neked, kiváltságnak tekinthetik a szolgálatot.

Így köszönjük a kazettamissziót és szolgálatot itt a gyülekezetben, és mindazt, amely nemcsak kazettán, hanem CD-n vagy bármilyen formában jut el a mai technika segítségével a világ minden tájára.

Köszönjük neked Judit néni és Lajos bácsi szolgáló életét is, akik az utóbbi több mint 20 évben együtt, majd egyedül hordozták ezt a szolgálatot a gyülekezetben. Légy áldott, hogy ehhez kedvet, erőt, hűséget adtál nekik.

Kérünk, adj másokat is, akik szolgálnak neked és szolgálnak téged ebben a világban.

Ámen.

264.

Áld-jad, én lel - kem, a di - cső - ség e - rős ki - rá -
 Ó - né - ki meny - nye - i ka - rok - kal e - gyütt zengj há -
 lyát!
 lát! Zú - gó ha - rang, É - nek és or - go - na - hang,
 Mind az ő szent ne - vét áld - ják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! :/:
 Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.
 Nagy irgalmát Naponként tölti ki rád:
 Áldását mindenben érzed.

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged, :/:
 Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
 Sok baj között Erőd volt és örömed:
 Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat, :/:
 Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
 Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled,
 És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem! :/:
 Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
 El ne feledd: Napfényed Ő teneked!
 Őt áldjad örökké! Ámen.